

Όταν κάψετε και σεις στον Έμβερ Πασάα λιβάνι,
τότε θα συχάσθη πάλι της Αθήνας το Ντιβάνι,
και κανείς εκ των εν τέλει,
πούχει γινώσι, πούχει φρένα,
και μιμνή νότα δέν θα στέλλη
σέ Κισλάραγα κανένα.

Δέν θα μάς ζαλιζή τότε της Αθήνας το Ντιβάνι
μέ παράπονα πολλά,
κι όταν πτάρνισμα τό πιάνη
θά του λέν: χαίρ' ελά.

Κι οι δικοί σας οι Σοφτάδες
ξαπλωμένοι σέ σοφάδες
τά ποδάρια των θά τριβουν.

Κι οι δικοί σας προστοί
δλοένα γελαστοί
τήν χαρά των δέν θά κρούουν.

Τέτοια λέν οι Τουρκαλάδες,
και μάς βάζουν σέ μπιλάδες
και σέ τόσους φασαριάζει.

Κι ή Κυβέρνησις του κράτους
κάθε τόσο σ' τους φροστάους
στέλλει διαμαρτυρίας.

**Κι ό Περικλέτος πάλι
τέτοια μέ ντέρτι ψάλλει.**

II.— Μά νόταις βρέ βαρέμη,
δέν κάνομι νισάφι,
μέ κι Όδλεμά καλέμι
τό ντέρτι μας δέν γράφει.

Σέ τούτο τό καμίμι,
σέ τούτη τή φωτιά
δ Γούναρης τούς δίνει
δδλάκοπα σ' αυτιά.

Όρος κι αυτή τή φάπα
και τούτο τό σφουδύλι...
δέν μάς πιατεί τήν κάπα
του Μωχαμέτ' ή Πόλη.

Στα πρόψη καθιστώτα
χυρίσισμα και πάλι...
μολίς σταλή μέ νότα
σίδος πηγαινει κι άλλα.

Τους 'σπάσισμα' σ' της νόταις,
'σ' της διαμαρτυρίας,
και τρέμουν κεχηγόντες,
Πασσάδες προσοτώτες
και Χαριμιών κυριας.

Άμάν από την Πόλι
φονάζουν δλαις κι Όλοι,
σέ τούτη τήν φωτιά
μή στέλλετε χαρτιά.

Ποιός ειμπορεί γιαρές
νά σκοδέη συμφοράς
και ξαφνικά μεγάλα;

Άς παύση τό μπουρί σας,
χαρτιά κι δ Γούναρης σας
ας μή μάς στείλη κι άλλα.

Φ.— Μάθε, βρέ Περικλέτο, πού δέν σου λείπει γινώσις,
πώς και διακοινώσεις
και διαμαρτυρήσεις
δέν πήγανω του κάκου,
και τώρα Τούρκων άκου
παντοίας άπαντήσεις.

**Άπαντήσεις Τουρκεκαι
ικανοποιητικαι.**

Τό Ντιβάνι της Σταμπούλ τέτοια γράφει σ' τό δικό μας
και μάς λέει τόν κακό μας.

Γιατί νόταις κάθε τόσο... δέν μπορώ νά καταλάβω...
έγω τίποτα δέν ξέρω και δέν πηρ' άκομήμη κάβο.

Πάν τά λόγια σας χαμένα...
μη φορτώνοσε σ' έμένα,
όποι μέ μαδούν σάν χήνα.

Νά ρωτήσετε, τραλλοί,
τόν Γκαληπ τόν Κεμαλή,
πούναι Πρόσους σ' τήν Αθήνα.

Αυτός βέβαια θά ξέρη σάν μαζιόλος πονηρός
μέ τό νι και μέ τό σήγμα νά τά πηρ' λεπτομερώς.
Κι από τούτον άπαντήσεις νά ζητήτε τού λοιπού,
δέν γαλά και δέν γελαίετα...
έγω τίποτα δέν ξέρω... μήτε πότε, πώς και πού
έγιναν αυτά πού λέτε.

